

Avanç conservador a Finlàndia

Per primera vegada des de fa vint anys els conservadors de Finlàndia podrien veure's obligats, a partir del pròxim dia 1 d'abril, a fer-se càrrec del govern de Hèlsinki. Teòricament, l'actual coalició de centre-esquerra en el govern podria continuar mantenint fora d'aquest els conservadors. Els nou escons guanyats per aquests, però, fan difícil que políticament se'ls pugui mantenir apartats del nou govern. La coalició encapçalada pels socialdemòcrates (56 escons) està formada pel Partit Centrista (40 escons), el Partit Popular Suec a Finlàndia (13 escons) i el Partit Rural (9 escons). Els conservadors han conseguit 53 escons i la resta han quedat distribuïts entre la Lliga Cristiana (5), els Verds (2) i les dues faccions en què es presentava, per primera vegada, el potent Partit Comunista: Demòcrates Populars eurocomunists (16) i Alternativa Democràtica pro-soviètics (4).

Finlàndia manté un estrany estatus de neutralitat que li permet una configuració política occidental, però consagra un lligam militar estret amb l'URSS, amb la qual té signat un acord de defensa que obliga Hèlsinki a sol·licitar ajuda de Moscou en cas d'entrada de tropes de l'OTAN al país. El Partit Comunista era considerat en aquesta situació com la veu de l'URSS dins Finlàndia. La seua divisió, però, ha provocat una forta pèrdua de vots, principalment al sector pro-soviètic, que havia tingut un clar suport des de Moscou i que ha perdut sis escons.

L'ascens anunciat per les enquestes dels Verds tampoc no ha estat tan espectacular com s'esperava, tot i haver duplicat el nombre dels seus parlamentaris. L'afer Txornòbil semblava que tindria una influència major en l'electorat del que finalment ha tingut. També cal tenir en compte que

La setmana passada tenien lloc les eleccions legislatives a Finlàndia, un país occidental tutelat per l'URSS, on els comunistes han perdut bona part dels seus vots i els conservadors s'han situat a un pas del govern.

Vicent Partal

l'augment de vots ha estat més espectacular del que es dedueix del nombre d'escons, gràcies al fet que el complicat procés d'elecció de la cambra parlamentària finesa prima els partits grans sobre els menuts.

La formació del nou govern haurà d'eixir presumiblement d'una coalició de socialdemòcrates, lliberals i centristes, que portarien així al seu darrere prop del setanta per cent dels vots. La proposta d'aquest govern de coalició fou oferida només conèixer els resultats Ilkka Suominen, líder conservador. El cap del Partit Centrista, i actual ministre d'Afers Estrangers, Paavo Vayrnen, s'ha mostrat en principi partidari d'estudiar l'oferta, mentre que Kalevi Sorsa, l'actual primer ministre socialdemòcrata, opina que tot dependrà del programa de govern a pactar.

Malgrat tot, però, els canvis que s'han produït han estat discrets numèricament i les diferències reals entre els tres partits no fan difícil un pacte de govern acceptable per centristes, conservadors i socialdemòcrates. En qualsevol cas, és impossible que canvien les actuals relacions exteriors del país, inclús amb l'entrada dels conservadors al govern. L'estatus finlandès, tan consolidat, per haver encunyat el neologisme *finlandització* en referència a una situació de democràcia occidental sota tutela soviètica, no és posat en qüestió pràcticament per ningú en el país dels 60.000 llacs. I dins el partit conservador no ho és principalment per l'ala moderada ara en alça. L'URSS, d'altra banda, s'ha mostrat, des de l'arribada al poder de Gorbatxev, més discreta del que era habitual i prendrà bona nota del fracàs dels seus homes, segura com està que no són indispensables per al futur de les seues privilegiades relacions amb Finlàndia. □

Ilkka Suominen, líder dels conservadors finesos.